

[Lasse Budtz]

Ministeren har selvfølgelig ret i, at man ingen indflydelse får ved at stå uden for en organisation, hvis afgørelser man gerne vil påvirke.

Jeg må sige, at Socialdemokratiet stadig væk er yderst skeptisk over for WEU, og vi har intet som helst ønske om at anbefale medlemskab nu, men hvis vi en dag havnede i en situation, som medførte, at vi på den ene eller den anden måde måtte komme med, vil jeg sige, at det også i det tilfælde måtte betyde, at den til enhver tid siddende regering i denne organisation som i andre måtte arbejde for det til enhver tid siddende folketingsflertals opfattelse af sikkerhedspolitikken, og her tror jeg jeg kan garantere for, at der til stadighed vil være et klart flertal for den størst mulige afskaffelse af atomvåben, sådan som ministeren selv var inde på. Men naturligvis afhænger det af andre faktorer også, det er jeg ganske enig i; vi vinder ikke noget ved pludselig at afskaffe alle atomvåben i Vesten på én gang, mens der intet sker i Øst. Det kan vi godt blive enige med ministeren om. Men vi kan gøre forskellige ting for at fremkalde den rigtige udvikling, og for nu at undgå enhver misforståelse om Socialdemokratiets politik vil jeg gerne sige, at oprettelsen af en atomvåbenfri zone stadig væk er et af vore absolut primære mål. Det betyder, at jeg ikke kan være enig med ministeren om, at det ikke er en god idé at lave regionale zoneaftaler. Vi synes, det er en god idé med regionale zoneaftaler, også på de kemiske våbens område, fordi de muligvis kan sætte en yderligere udvikling i gang i retning af en mindre afhængighed af atomvåben og kemiske våben, og disse zoner vil jo så blive oprettet i forståelse med Østmagterne.

Vi mener også, at atomprøvesprængningerne burde stoppes øjeblikkelig. Vi mener, at man skal støtte den norske regering i forsøgene på at få en alvorlig drøftelse af nej til førstegangsbrug, og vi mener da, at SDI bør bruges øjeblikkelig til en aftale med Østblokken, måske først og fremmest på de langtrækkende strategiske våbens område, men også i forbindelse med nedrustning af de konventionelle våben, for vi tror ikke, det er nogen god idé, at en aftale, som nu synes at være i sigte, skal føre til konventionel oprustning. Som jeg vistnok sagde tidligere, bør

sådan en aftale føre til konventionel nedrustning og balance.

Dette får mig til at sige til fru Eva Møller, som synes at gå ind på den gamle teori om, at man først skal opruste for at nedruste, at det mener Socialdemokratiet ikke kan være rigtigt. Og der er noget, der tyder på, at USA er ved at forstå det samme. Det interessante ved situationen er jo, at USA har fundet ud af, at der er visse fordele ved at få gennemført en nedrustning nu, samtidig med at Sovjetunionen har fattet, at der er utrolige fordele ved at sætte sig ved forhandlingsbordet og komme med konstruktive forslag i stedet for denne næsten bevidstløse fortsatte oprustning, hvor man putter atomvåben oven på hinanden i én uendelighed. Det fører ingen som helst vegne hen.

Jeg kan altså ikke acceptere, at en kommende aftale er vejen til konventionel oprustning. For os er det et yderligere skridt på vejen til konventionel nedrustning, og sådan mener vi det også i national betydning; det skal der da helst ikke være nogen som helst tvivl om.

Så vil jeg gerne takke for de tilkendegivelser, der er kommet, om, at man vil stemme for Socialdemokratiets dagsorden. Hvis jeg har forstået det rigtigt, vil samtlige partier i denne sal stemme for Socialdemokratiets dagsorden på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. Nu skal vi jo ikke gøre dette mere væsentligt, end det er, men det er nu ikke helt uinteressant, at vi endelig kan samle hele Folketinget.

Eva Møller (KF):

Til det sidste, hr. Lasse Budtz sagde, om, at det ikke var uinteressant, at man endelig kunne samle hele Folketinget om en sikkerhedspolitisk dagsorden, skal jeg bare sige, at der har fra konservativ side og for den sags skyld fra regeringens side som helhed overheadet ikke været nogen problemer med at følge den sikkerheds- og udenrigspolitik, som hr. Lasse Budtz' parti var talsmand for, dengang det havde regeringsmagten.

Det, der giver os problemer, er at følge den sikkerheds- og udenrigspolitiske linje, som hr. Lasse Budtz' parti i en lang række tilfælde har været talsmand for, siden det kom i opposition og dermed ikke for alvor havde ansvaret for landets udenrigspolitik.